

Arrest

nr. 305 095 van 18 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen de verzoekende partij en haar advocaat D. WALPOT, die *loco* advocaat K. VERHAEGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart te zijn geboren op 31 maart 2006.

1.2. Verzoeker dient, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, op 12 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 26 juni 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hem toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 september 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb jij de Afghaanse nationaliteit, ben je van Pachtounse origine en hang je de soennitische islam aan. Je werd geboren in Adha Akhondzada (provincie Nangarhar, district Behsud) en woonde daar jouw hele leven. Jij hebt school gelopen tot en met de 8ste of 9de graad in een instituut in Jalalabad en jij werkte daarnaast in een apotheek in jouw dorp, waar jij zaken bijleerde omtrent medische regels en medicijnen van de plaatselijke arts. In de toekomst wilde je namelijk graag zelf dokter worden.

Jouw problemen begonnen toen er 's avonds laat, onderweg naar huis, twee onbekende personen jou tegenhielden. Ze hoorden bij de taliban en zeiden dat je hen moest inlichten als er personen van de (voormalige) overheid naar de apotheek kwamen. In ruil daarvoor boden ze jou geld aan. Nadien vertelde je aan jouw vader wat er gebeurd was. Hij spoorde jou aan om het te negeren. Na 2 of 3 dagen kwam je opnieuw enkele onbekenden tegen op dezelfde plaats als voorheen, met de vraag of je hen zou helpen of niet. Je vader adviseerde je hierna om in het vervolg vroeger naar huis te keren van je werk.

Na 3 à 4 dagen werden er twee van jouw dorpelingen, die bij de taliban aangesloten waren, gearresteerd door de overheid. Nog eens 3 à 4 dagen later stuurde de taliban jou een brief waarin stond dat je niet naar hen geluisterd had en waarin ze de schuld voor voorgaande arrestatie bij jou legden. Jouw vader spoorde jou hierna opnieuw aan om vroeger naar huis te komen en weg te blijven van vreemde personen. Later vond de machtsvername in Afghanistan plaats en zo'n 1,5 à 2 weken daarna kwam er een tweede brief toe waarin de taliban jou optrommelde om verduidelijking te geven over wat er gebeurd was. Gezien de slechte algemene toestand en de vele moorden in die periode, werd jij bang waardoor jij nog eens 1,5 à 2 weken later vertrokken bent met de hulp van je vader.

Je verliet Afghanistan en reisde over land via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. In totaal was jij zo'n 9 à 11 maanden onderweg. Op 12 juli 2022, één dag na jouw aankomst in België, diende je een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In geval van een terugkeer naar Afghanistan vrees je de taliban, niet alleen omdat je weigerde hen te helpen, maar ook omdat je niet onder hun bewind en de daarbij gepaard gaande regels zou kunnen leven.

Eén maand na jouw vertrek vernam je van je vader dat de taliban een derde brief verstuurd had, waarin stond dat jij verdwenen was en jij zou worden gedood mochten ze je vatten. Er stond ook in dat jij een ongelovige geworden was. Verder werd jouw huis in Adha Akhondzada platgebrand; dit gebeurde ongeveer één maand voor jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Jullie vermoeden dat ook de taliban hier verantwoordelijk voor is. Jouw ouders, broers en zus zijn intussen verhuisd.

Ter staving van jouw verklaringen legde jij de volgende documenten voor: de drie voormelde brieven (originelen) met bijhorende vertalingen, de verzendenvolpoe waarin de brieven aan jou betekend werden, een Facebookexcerpt alsook foto's van moorden in Afghanistan, foto's van jezelf in de apotheek en foto's van jouw afgebrande huis. Ter staving van jouw identiteit diende je geen enkel document in.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond hebt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de feiten die aanleiding gaven tot jouw vertrek.

Zo komt het op zich al weinig aannemelijk over dat twee geheel onbekende talibanstrijders jou van de ene dag op de andere tegenhielden en jou al meteen opdroegen om informatie voor hen te verzamelen over overheidslieden (CGVS p.13). In jouw dorp, waar de voormalige overheid vroeger de plak zwaaide, hadden zij namelijk geen zekerheid of jij überhaupt talibangezind was en in welke mate (CGVS p.6). Het gegeven dat jij in dienst was bij een dokter die zelf voor de vorige overheid werkte wijst zelfs eerder op het tegendeel (CGVS p.16). Het valt dan ook eerder te verwachten dat, als de taliban al werkelijk jou er hadden uitgepikt om voor hen te spioneren, ze jou in het begin heel voorzichtig zouden benaderen en geleidelijk aan je vertrouwen zouden proberen te winnen, in plaats van al onmiddellijk al hun kaarten op tafel te leggen. Met dit in het achterhoofd is het weinig plausibel dat de personen met wie jij de eerste keer kennismakte met 'bedekte gezichten' naar jou kwamen (CGVS p.16) en ook dat jij niet zeker weet of het diezelfde, dan wel andere personen die je de tweede keer tegenkwam (CGVS p.13-14). Eveneens opmerkelijk is dat jouw belagers zich al van begin af aan direct identificeerden als zijnde talibanleden (CGVS p.13; zie ook CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Ook zij moeten immers geweten hebben dat dit allemaal angst bij jou kon opwekken – zoals je zelf ook bevestigde (CGVS p.13) – en bovendien namen ze hiermee het risico dat jij (of je familie) al snel de autoriteiten hiervan op de hoogte konden brengen, terwijl het net dat was dat de groepering wilde vermijden, zo blijkt toch uit de rest van je relaas (CGVS p.13-14).

Naast het feit dat het ontstaan van jouw problemen reeds moeilijk kan overtuigen, slaagde je er bovendien niet in om hier consistente verklaringen over af te leggen. Over jouw eerste ontmoeting met de taliban verklaarde je tijdens je spontane relaas het volgende: "Ik antwoordde niets, ik zei niet 'ja' of 'nee', zij gingen gewoon weg en ik ook" (CGVS p.13). Toen het CGVS jou even later nog eens vroeg of je toen al dan niet iets geantwoord had op hun vraag, luidde jouw verklaring dan weer als volgt: "Ik zei 'neen', daarom kwamen ze de tweede keer naar mij" (CGVS p.16), volledig het omgekeerde dus van wat je in je relaas vertelde. Er werd jou eveneens gevraagd hoe jij contact ging moeten opnemen met de taliban in het geval jij toch akkoord was gegaan met hun voorstel. Je antwoordde dat je je niet kan inbeelden dat je akkoord zou gegaan zijn en kaatste de vraag terug zeggende 'dat het van hen afhangt' (CGVS p.17). Vervolgens gevraagd of de taliban tijdens hun twee ontmoetingen met jou ooit gezegd had via welk medium of op welke manier jij hen kon contacteren, beweerde je van niet (CGVS p.17). Echter is dit in strijd met jouw verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar je liet optekenen dat de talibs zeiden dat je hen onmiddellijk moest bellen als je iemand zag die voor de overheid werkte (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Na confrontatie kwam je overigens niet verder dan simpelweg vast te houden aan jouw tweede, nieuwe versie van de feiten (CGVS p.17). Anderzijds legde je evenmin consistente verklaringen af over de timing van jouw problemen. Zo liet je bij DVZ verstaan dat jij 1,5 maand voor de machtsovername in Afghanistan (i.e. 15/08/2021) voor het eerst werd aangesproken door de taliban. Drie dagen later gebeurde dit een tweede maal. Je vervolgde dat, zo'n twee weken voor de overname, er twee talibs uit jouw dorp werden gearresteerd door de overheid, waarna de taliban een eerste brief naar jou stuurde met beschuldigingen (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Ten aanzien van het CGVS verduidelijkte je dat deze brief 3 à 4 dagen na de arrestatie toekwam (CGVS p.18). Dit impliceert dat jij deze zo'n 1,5 week voor de machtsovername zou hebben ontvangen. Opmerkelijk is echter dat jij tijdens bespreking van jouw documenten op het persoonlijk onderhoud, expliciet aangaf dat het geen kwestie van een week maar wel 1,5 of 2 maanden voor de overname was dat jij de voornoemde brief ontving (CGVS p.12), hetgeen een bijzonder groot verschil is. De datum die op de brief zelf staat (i.c. 22/11/1442 Isl. kal., komt overeen met 02/07/2021) doet trouwens ook uitschijnen dat jij deze al veel eerder zou hebben ontvangen dan jij aangaf in jouw initiële interview bij de DVZ (zie brieven en vertalingen in map 'documenten' van het administratief dossier).

Die hierboven opgesomde tegenstrijdigheden halen de geloofwaardigheid van jouw problemen in Afghanistan verder onderuit. Er dient hierbij te worden aangestipt dat de verklaringen die jij bij DVZ aflegde, aan jou werden voorgelezen in het Pashtu en dat zowel jij als je voogd het verslag ervan ondertekend hebben. Uit de informatie in jouw dossier blijkt eveneens dat jij een kopie van dit verslag ontvangen hebt (zie CGVS-vragenlijst en bijhorend ontvangstbewijs, ingevuld op de DVZ). Los daarvan wijst het CGVS erop dat jij een geschoolde jongeman bent en jij doorheen jouw persoonlijk onderhoud geen probleem leek te hebben om specifieke tijdsindicaties op te noemen en te hanteren.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat jouw persoonlijke gedrag niet te rijmen valt met de feiten die jij beschreef. Zo verklaarde je dat je na de verschillende verzoeken en bedreigingen van/door de taliban nog steeds bleef voortwerken in de apotheek waar je aan de slag was (CGVS p.13-14, p.19), wat op zijn zachtst gezegd onbegrijpelijk is, en al zeker nadat de groepering jou al een tweede keer hadden onderschept. In de nasleep van hun eerste brief, waarin ze zware beschuldigingen aan jouw adres hadden geuit, valt het al

helemaal niet aan te nemen dat jij je naar het werk begaf. Niet alleen beschreef jij zelf dat de taliban over het algemeen veel personen gericht doodde in jouw regio en zij dit ook al deden voor de machtswissel (CGVS p.6), ook zou jij op die manier een aanzienlijk risico nemen om nogmaals door hen aangeklampt te worden (wat vreemd genoeg niet gebeurde; zie infra). Jouw verklaring, als zou je op vraag van je vader minder frequent dan vroeger naar het werk gegaan zijn en ook vroeger dan anders vertrokken zijn, verandert daar niets aan (CGVS p.13-14, p.19). Als puntje bij paaltje komt bleef jij je buitenshuis begeven. Wat jouw werkplaats betreft, verklaarde je voorts nog dat jij nooit de dokter (en diens neef) voor wie jij werkte, geïnformeerd hebt over wat jij had meegemaakt met de taliban (CGVS p.18). Gezien net hij de persoon was over wie de taliban informatie wenste te bekomen – voor zover aannemelijk (zie infra) – was het nochtans niet ondenkbaar dat hij of iemand van zijn naasten ook in de problemen konden komen met hen na de voornoemde arrestatie van jouw dorpelingen, en zou men verwachten dat jij hem op zijn minst hierover zou informeren of waarschuwen, bijvoorbeeld via de telefoon. Dit klemmt des te meer daar jij drie jaar voor deze dokter had gewerkt en uit jouw verklaringen volgt dat jij behoorlijk naar hem opkeek (CGVS p.7-8, p.12). Dat jij hem bewust in het ongewisse zou hebben gelaten over de mogelijke dreiging van de taliban, komt dan ook weinig overtuigend over. Hetzelfde kan worden gezegd van het feit dat jij niet kon zeggen of jouw voormalige baas nog problemen met hen kende na jouw vertrek (CGVS p.20).

Er dienen eveneens vraagtekens te worden geplaatst bij de handelwijze van de taliban. Meer bepaald komt het niet aannemelijk over dat jij in de nasleep van de voornoemde arrestatie van twee van hun leden, geen persoonlijke confrontaties meer met hen kende. Gevraagd of zij jou in deze periode nog kwamen zoeken in je huis of in de apotheek, antwoordde je namelijk van niet (CGVS p.19-20). Evenmin haalde je dergelijke confrontaties aan tijdens je spontane relaas (CGVS p.13-14). Nochtans is het zo dat jij, steunend op beide versies van de timing ervan (zie supra), nog ettelijke weken na die arrestatie in jouw huis verbleef (CGVS p.6) en had de taliban in de laatste weken van die tijdspanne de volledige controle over het land verworven (CGVS p.14). Bovendien waren zij volgens jou eerder al eens in staat geweest om jou met succes te onderscheppen en deden zij dit een paar dagen later opnieuw (CGVS p.13-14). Dat jij desondanks in de vele weken daarna niet meer face-to-face met hen in contact kwam en zij jou enkel en alleen bestookten met dreigbrieven (aan het adres van je vader; CGVS p.12), is zeer ongeloofwaardig. Indien de taliban jou er werkelijk van beschuldigde hen te hebben verklikt bij de autoriteiten en jij vervolgens hun eis om zich te komen melden in de wind sloeg, kan worden verwacht dat zij veel sneller en daadkrachtiger te werk zouden gaan om jou vatten. Het gaat hier per slot van rekening om een goed georganiseerde groepering die erin slaagde om in korte tijd een volledig land over te nemen. Het feit dat jij na de arrestatie geen persoonlijke hinder kende met de taliban, is overigens nog in strijd met de inhoud van hun laatste dreigbrief, die na jouw vertrek zou zijn betekend aan je vader en waarin staat dat “jij je nergens in Afghanistan zal kunnen verbergen voor de dappere strijdkrachten [van de taliban]” en dat “wanneer zij jou vinden, zij jou onmiddellijk moeten doden” (CGVS p.12; zie brieven en vertalingen in map ‘documenten’ adm. dossier). Dat de taliban zulke dingen zou schrijven, dit terwijl zij jou nooit zijn komen zoeken in je huis toen jij je nog in Afghanistan bevond en ze evenmin jouw huis zijn komen doorzoeken in de vele maanden na jouw vertrek (CGVS p.19-20), raakt werkelijk kant noch wal.

Verder dient nog te worden gewezen op jouw verklaringen over je familieleden. Je beschreef dat zij ongeveer één maand voor jouw persoonlijk onderhoud verhuisd zijn ten gevolge van het feit dat jullie huis in brand gestoken werd. Volgens jou zou de taliban hier voor verantwoordelijk zijn (CGVS p.12). Het CGVS kan jouw verklaringen echter niet volgen. Dergelijk optreden van de taliban – waar jij overigens geen zekerheid over hebt, je vermoedt het enkel (CGVS p.12) – staat namelijk in fel contrast met de passieve manier waarop zij te werk gingen toen jij nog in Afghanistan was, en is allerminst logisch te noemen (zie supra). Het is bovendien merkwaardig dat jij op het onderhoud aangaf niet te weten waar jouw familie momenteel verblijft sinds hun verhuis (CGVS p.6, p.9). Nochtans verklaarde je dat je sinds dit bewuste incident nog contact had met je vader: hij stuurde je een berichtje én je zou met hem hebben gesproken via Whatsapp (CGVS p.9). De uitleg dat jullie wegens de slechte verbinding niet veel tegen elkaar konden zeggen kan hierbij niet overtuigen, daar jij binnen jouw verklaringen toch enigszins kon uitweiden over de voornoemde brand en jullie gesprek bijgevolg toch een stuk verder moet hebben gereikt dan de loutere vraag of alles oké was (CGVS p.9). Logischerwijze moet je vader toen ook de huidige verblijfsplaats van hem en van jouw gezinsleden hebben meegedeeld of dit minstens hebben vermeld in een tekstbericht vooraf na jullie gesprek. Jij bent per slot van rekening de oudste zoon van het gezin en dit betreft toch een cruciaal gegeven dat verband houdt met hun veiligheid (zie verklaring DVZ, vraag 18). Dat jij desondanks, en zelfs na herhaaldelijk aandringen van de protection officer, telkens geen antwoord gaf op de vraag waar zij zich momenteel bevinden, is dan ook weinig ernstig te noemen (CGVS p.6, p.9, p.11, p.12-13). Dit doet sterk vermoeden dat jij informatie wenst achter te houden voor de asielinstanties. Nog opvallend in dit verband is dat jij na het persoonlijk onderhoud aanvullende verklaringen liet overmaken via een e-mail van jouw advocaat, waarin jij toelichting geeft over de manier waarop de verschillende dreigbrieven van de taliban aan jouw vader werden afgeleverd. De email vermeldt dat jij “heel kort” nog eens contact had met je vader en hem de voorgaande informatie vroeg over de brieven, en stelt vervolgens dat “voordat jij kon doorvragen over de huidige positie van de familie na de woningbrand, de verbinding werd verbroken” (zie e-mail van 10/07/2023 in briefwisseling administratief

dossier). Dit is wel erg bij de haren getrokken. Indien er opnieuw contact mogelijk was en jouw vader op dat ogenblik in staat was om, op jouw vraag, verdere details te geven over bepaalde aspecten van jouw asielrelaas, dan had hij jou logischerwijze ook wel verteld waar hij momenteel verblijft met de rest van het gezin. Aanvullend kan nog worden gewezen op jouw verklaring als zou jij nog één paternale oom, drie paternale tantes, vier maternale ooms en vier maternale tantes hebben. Dat jij ook van geen van hen kon zeggen waar zij momenteel wonen, lijkt werkelijk te veel van het goede en kan evenmin worden aangenomen (CGVS p.10-11). Het CGVS herhaalt dat jij wel degelijk in contact staat met jouw familie (CGVS p.9-10) en wijst overigens nog op de landeninformatie, waaruit blijkt dat de (wijdere) familie dé centrale steunpilaar is in de Pashtunse maatschappij en dat Afghaanse families over het algemeen goed geïnformeerd zijn over elkaar (zie EASO COI Report Afghanistan – Networks, p.10-18, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_Networks.pdf). Aangezien jij over de hele lijn geen zicht biedt op de woonplaatsen van jouw familieleden, kan er dan ook evenmin worden aangenomen dat jij in geval van een terugkeer naar Afghanistan niet meer zou kunnen rekenen op (de steun van) een familiaal netwerk.

Samenvattend kan er, op basis van jouw verklaringen, geen geloof worden gehecht aan jouw opeenvolgende problemen met de taliban in Afghanistan. Evenmin kan worden aangenomen dat jouw familie hierdoor diende te verhuizen.

De documenten die jij in de loop van jouw verzoek indiende, kunnen hier niets aan wijzigen. Aangaande de drie dreigbrieven merkt het CGVS op dat verschillende objectieve bronnen erop wijzen dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht (zie “COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude” van 14 januari 2021, toegevoegd aan administratief dossier). Daarenboven wordt vastgesteld dat elk van de drie brieven onderaan quasi exact dezelfde stempel dragen, met telkens aan de linkerkant van de stempel een langwerpige (inkt)vlek en aan de rechter bovenkant een onvolledig stuk van de tekst (i.e. een stuk waar de stempel niet doorkomt). Hoewel dergelijke kenmerken uiteraard normaal zijn bij het zetten van een natte stempel, is het evenwel zeer eigenaardig dat dezelfde mankementen op bijna identiek dezelfde wijze te zien zijn op elk van de stukken. Het gaat hier immers om opeenvolgende brieven waar een aanzienlijke tijd tussen zat (i.c. telkens meer dan een maand; zie datering op de vertalingen van de stukken). Bijgevolg lijkt het erop dat, ofwel, de natte stempels alle drie op hetzelfde moment op de drie brieven werden aangebracht, oftewel, dat deze telkens al op het briefpapier stonden alvorens de tekst op het document werd opgesteld. In beide gevallen doet dit afbreuk aan de authenticiteit van de stukken in kwestie, waardoor kan worden vermoed dat jij effectief valse of vervalste stukken neerlegt aan de asielinstanties. Jouw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor verder aangetast. Jouw andere documenten kunnen evenmin leiden tot een andere besluitvorming. De schermopname van het Facebookbericht en de bijhorende foto verwijzen naar de algemene situatie in jouw land na de machtsovername door de taliban (CGVS p.12). Los van het feit dat jij jouw vrees in concreto aannemelijk dient te maken, herhaalt het CGVS in dit verband dat jij ook na de overname nog ging werken en jij met andere worden jouw dagelijks leven kon voortzetten ondanks de ontwikkelingen in jouw land (CGVS p.13-14, p.19). De foto's van jezelf in een apotheek, ondersteunen voorts alleen jouw verklaring dat jij daar aan de slag geweest bent, niets meer en niets minder. De andere twee foto's, waarop resten van een gebouw te zien zijn, bieden op zichzelf staand geen bewijs voor jouw (ongeloofwaardig bevonden) verklaring als zou de taliban enkele maanden geleden mogelijks jullie huis in brand gestoken hebben. Niet alleen kan hieruit niet worden afgeleid dat het jouw ouderlijk huis betrof, ook is het geenszins duidelijk wat de oorzaak is van de zichtbare schade. Als laatste legde jij nog een verzendenvolpoe voor, die enkel kan aantonen dat jij post hebt ontvangen uit Afghanistan, maar ook niets meer dan dat.

Na afloop van jouw persoonlijk onderhoud maakte jouw advocaat twee e-mails over met opmerkingen over de notities van jouw persoonlijk onderhoud (zie briefwisseling in adm. dossier). De eerste e-mail van 5 juli 2023 vermeldt dat jij tot mei/juni 2021 school gelopen hebt in Afghanistan, wat op zich geen betrekking heeft op de hierboven opgesomde argumenten. Daarnaast worden twee aspecten van jouw verklaringen herhaald, namelijk dat jij niet weet waar jouw ooms en tantes wonen sinds jouw vertrek, iets wat niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, zoals eerder gemotiveerd (zie supra). Als laatste opmerking vermeldt jouw advocaat dat jij de omstandigheden en tijdstippen van afgifte van de dreigbrieven moeilijk kunt preciseren. In de volgende email van 10 juli 2023 bleek dit niet meer het geval, en worden die omstandigheden plotseling wel verduidelijkt, want jij zou naar eigen zeggen nog eens contact hebben gehad met je vader. Wat er ook van zij, het feit dat jij na afloop van jouw onderhoud op het CGVS plots bijkomende details bijbrengt over de dreigbrieven, verandert niets aan de vaststelling dat de passieve manier waarop de taliban jou bedreigde, niet aannemelijk is, en evenmin aan de twijfels over de authenticiteit van de brieven. Bovendien werd hierboven eveneens gemotiveerd dat het geen steek houdt dat je vader jou tijdens jullie laatste contact wél deze informatie kon doorgeven, maar niet zou hebben gezegd waar hij thans verblijft samen met de anderen van jouw gezin (zie supra).

Tot slot verklaarde jij op het persoonlijk onderhoud nog dat een terugkeer naar Afghanistan moeilijk zou zijn voor jou, omdat je gewoon geraakt bent aan veel dingen hier in België en je ginds geen vrijheid of rechten meer zou hebben. Doorgevraagd wat jij daar concreet mee bedoelt, haalde jij twee zaken aan, namelijk dat je in Afghanistan verplicht je baard zou moeten laten groeien en dat je er niet naar muziek zou mogen luisteren (CGVS p.15). Er moet echter worden opgemerkt dat de beperkingen die jij opnoemt gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en dat dit algemeen geldende regels betreffen in jouw land van herkomst. Met jouw loutere bewering toon je niet aan dat het scheren van je baard (of de keuze om dit te al dan niet te doen) en het beluisteren van muziek dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat niet kan worden verwacht dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete of geloofwaardige problemen met derden zou riskeren; evenmin toon je aan dat deze levensstijl een uiting is van een politieke of religieuze overtuiging. Bovendien zijn dit zaken die je nooit opgemerkt hebt bij de bevraging van jouw vrees op jouw initiële onderhoud bij de DVZ, wat toch enigszins de relativiteit van dit asielmotief bevestigt (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ).

Voor het overige zijn er geen elementen voorhanden die erop wijzen dat jij een verwesterd gedachtegoed zou hebben of als dusdanig gepercipieerd zou kunnen worden bij terugkeer. Om te beginnen is het zo dat jij bent opgegroeid in een rurale en conservatieve omgeving als Behsud (CGVS p.6). Op basis van de uiterste ondergrens van het leeftijdsonderzoek dat bij jou werd uitgevoerd en jouw verklaringen over je reisweg, volgt dat jij tot en met jouw 15de (en mogelijks tot een hogere leeftijd) doorlopend in jouw dorp hebt verbleven (zie beslissing van de dienst Voogdij in briefwisseling adm. dossier). Jij hebt daar tot de 8ste of 9de graad school gelopen en volgde daarnaast Koranlessen in de moskee (CGVS p.7). Je kent de Koran goed en las die ook zelf (CGVS p.7); jouw vader werkte overigens in een winkel waar onder meer korans werden verkocht (CGVS p.9). Op dit moment identificeer je je nog steeds als soennitisch moslim (CGVS p.5). Los daarvan staan er op het Facebookprofiel dat je aan het CGVS opgaf, meerdere recent gepubliceerde foto's waarop jij te zien bent in traditionele Afghaanse kleren en vrijwel alle personen waarmee jij op dat profiel staat afgebeeld, en die reageren op jouw posts, zijn van Afghaanse origine (CGVS p.10; zie schermopnames toegevoegd aan map 'landeninformatie' adm. dossier). Ook sta je nog steeds in contact met je familie in Afghanistan (CGVS p.9-10). Gelet op deze zaken kan op zich al niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van amper iets meer dan één jaar in België, dermate vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen of de 'westerse' normen van hier dermate zou hebben geïnternaliseerd waardoor jij bij terugkeer zou worden beschouwd als 'verwesterde' persoon. Bovendien zijn er ernstige elementen die net op het tegendeel wijzen. Uit informatie van Fedasil blijkt namelijk dat er vanuit jouw voormalige opvangcentrum in Overijse werd gesignaleerd dat jij naar eigen zeggen de taliban gunstig gezind bent, dat jij neerkijkt op vrouwelijke medewerkers omdat zij een rok dragen en dat jij tegen bepaalde aspecten van de westerse cultuur gekant bent (waaronder dans, muziek en alcohol). Het informatiedocument stelt eveneens dat jij op een gegeven moment niet meer naar school wenste te gaan in België omdat je niet wilde luisteren naar wat jouw leraren in hun lessen vertelden aangaande de vrijheid van meningsuiting en de islam, en jij hen opdroeg om daarover te zwijgen (zie signalisatiedocument van Fedasil in briefwisseling adm. dossier). Jouw verklaring op het persoonlijk onderhoud, als zou je een terugkeer naar Afghanistan moeilijk vinden omdat je er geen vrijheid zou hebben en je er niet naar muziek zou mogen luisteren, komt hierdoor wel in een zeer vreemd daglicht te staan (CGVS p.15). Ook de opmerking van jouw voogd, dat jij enorm veel moeite zou doen om jouw plaats in de samenleving te vinden naar jouw leraren en naar de begeleiders van jouw opvangcentrum toe en dat jij hoe langer hoe meer onze waarden en normen tot jou neemt, dient hierdoor met een serieuze korrel zout te worden genomen (CGVS p.22). Hoewel het voornoemde signalisatiedocument werd opgesteld op 8 september 2022, acht het CGVS het niet aannemelijk dat jouw gedrag in nauwelijks één jaar tijd dermate veranderd zou zijn, dit gezien de ernst van de door Fedasil gedane vaststellingen. In dit verband dient eveneens te worden gewezen op een Tiktok-profiel dat het CGVS van jou teruggevonden heeft waarop jij islamitische teksten uit de Hadith citeert, waarop jij schrijft "dat Allah het paradijs toekent aan alle heilige martelaren van het land" en waarop jij al biddend te zien bent. Deze posts dateren van, respectievelijk, april 2023, juni 2023 en juli 2023 (zie schermopnames toegevoegd aan map 'landeninformatie' adm. dossier). Jouw recente uitspraken en gedrag op Tiktok geven met andere woorden niet aan dat de eerdere beoordeling gemaakt door Fedasil heden niet meer actueel zou zijn. Het feit dat je van dit Tiktok-profiel met geen woord repte toen er jou op het onderhoud gevraagd werd naar jouw sociale media – je verklaarde alleen Facebook en Whatsapp te gebruiken (CGVS p.10) – doet bovendien vermoeden dat je dit wilde achterhouden voor de asielinstanties, wat opnieuw veelzeggend is over jouw algehele geloofwaardigheid.

De som van bovenstaande vaststellingen maakt dat de status van vluchteling jou niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het district Behsud (provincie Nangarhar). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge

drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het

opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste

plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/6, 57/1, § 4 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 *juncto* artikel 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 10, derde lid, b) van de Richtlijn 2013/32/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn) en van “het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur”.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op het hoger belang van het kind.

Hij gaat uitvoerig in op nationale en internationale bepalingen en verdragen inzake het belang van het kind, evenals op rechtspraak dienaangaande. Hij benadrukt, onder meer, het belang van een lagere bewijslast, het voorzorgsprincipe en een leeftijdssensitieve beoordeling van het risico.

In een tweede onderdeel zet verzoeker de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek uiteen waarbij hij meer diepgaand ingaat op de samenwerkingsplicht. Hij verwijst naar het UNHCR Handboek en de betekenis die door UNHCR aan de samenwerkingsplicht wordt gegeven. Hij gaat uitgebreid in op de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM omtrent de samenwerkingsplicht. Verwerende partij moet volgens verzoeker het risico dat verzoeker loopt bij het terugkeren naar een door de taliban bestuurd Afghanistan, onderzoeken en nagaan samen met verzoeker. Verwerende partij heeft dit hier echter niet gedaan waardoor de samenwerkingsplicht en de onderzoeksplicht worden geschonden.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek, meer specifiek over landeninformatie. Hij gaat uitgebreid in op de rechtspraak van het EHRM, onder meer inzake de kwaliteitsstandaarden voor het gebruik van landeninformatie. Hij verwijst tevens naar de duiding van de kwaliteitsstandaarden, voortvloeiend uit artikel 10, derde lid, b) van de Procedurerichtlijn, door F. Vogelaar. Verzoeker vindt dat er ernstige problemen zijn met de landeninformatie die verwerende partij heeft ingewonnen en de manier waarop deze door verwerende partij werd toegepast.

In een vierde punt gaat verzoeker in op het gebrek aan algemene informatie.

In een eerste subonderdeel gaat verzoeker in op het gebrek aan betrouwbare informatie over de algemene veiligheidssituatie ten gevolge van het gewapend conflict, evenals over de mensenrechtensituatie en de regelgeving die gehanteerd wordt door de taliban. Hij verwijst naar het standpunt van UNHCR van februari 2022 dat werd herhaald in februari 2023. Hij benadrukt dat ook de EUAA melding maakt van de moeilijkheden in het vergaren van objectieve landeninformatie. Verzoeker stipt aan waarom hij de gegevens van ACLED en UCDP niet voldoende acht. Ook de gegevens van UNAMA hebben een risico van onderrapportering. Verzoeker gaat nog in op het rapport van Amnesty International “*The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promises*” van augustus 2022. Verzoeker verwijst naar de nota van F.

Vogelaar voor NANSEN, waarin een kritische analyse wordt gemaakt van het gebruik van COI door het CGVS. Hij gaat ook in op de meldingen van acties door de taliban tegen journalisten en mediawerkers. In een tweede subonderdeel gaat verzoeker in op het gebrek aan informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren.

In een vijfde onderdeel uit verzoeker kritiek op de inschatting en de bronnen waar de commissaris-generaal zich op baseert om het risico op vervolging voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen. Hij gaat uitgebreid in op de analyse gemaakt in de NANSEN Note 3-2022 *“Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer”*. Hij gaat in op de verschillende rapporten van de EUAA en stipt aan op welke punten deze rapporten volgens hem gebrekkig en ontoereikend zijn.

In een zesde punt gaat verzoeker in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Er moet volgens verzoeker worden nagegaan wat het risico is op vervolging en op onmenselijke en vernederende behandeling in de hypothese van terugkeer naar het land van herkomst. Hij maakt hiervoor een vergelijking met Burundese dossiers waar de Belgische asielinstantie een specifiek onderzoek heeft gevoerd naar hoe personen die terugkeren naar Burundi behandeld worden door hun overheid: CEDOCA, *“COI Focus: Burundi – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retours dans le pays”* van 28 februari 2022. Dit is ook het geval voor Soedan: CEDOCA, *“COI Focus Soedan, Risico bij terugkeer”* van 6 februari 2018. Verzoeker verwijst hierbij naar het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van 28 juni 2011 van het EHRM, rechtspraak van het UK Upper Tribunal en het standpunt van de UNHCR.

Verzoeker gaat dan verder met de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep. Hij verwijst hiervoor naar het arrest M.A.M. tegen Zwitserland van 26 april 2022 van het EHRM en vergelijkt dit met de situatie van verzoeker. Voor de correcte risicoafbakening moet, volgens verzoeker, ook nog gekeken worden naar het arrest Sufi en Elmi van het EHRM.

In een derde subonderdeel gaat verzoeker in op de verschillen en gelijkenissen met de situatie van Al-Shabaab in Somalië.

Vervolgens zet verzoeker het risico op onmenselijke en vernederende behandeling uiteen dat voortvloeit uit de identificatie als terugkeerder door de taliban of als iemand die 'vreemd' is, waarbij dit risico zich manifesteert bij de initiële toegang tot het grondgebied gecontroleerd door de taliban. Verzoeker bespreekt vervolgens objectieve landeninformatie die wijst op het risico bij binnenkomst in Afghanistan. Verzoeker meent dat op basis van de landeninformatie die hij bespreekt verschillende bronnen aangeven dat de taliban vijandig zou reageren en de betrokkene bij binnenkomst aan ondervraging zou onderwerpen met een erg groot risico op mishandeling, foltering, detentie en zelfs executie. Dan gaat verzoeker verder met te kijken naar actuele informatie van hoe de taliban personen behandelt aan hun controleposten. Hij gaat hierbij dieper in op de controles door de taliban van sociale media-accounts van personen die hun belangstelling wegdragen om te verifiëren of er sprake is van 'verdorven zeden'. Volgens verzoeker wijzen er veel verschillende bronnen op een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling indien hij terugkeer verzoeker identificeerbaar zou zijn als een Afghaan die gevlucht is naar Europa om daar bescherming te zoeken tegen de taliban, in een land dat onderdak biedt aan een Afghaanse ambassade die trouw is aan de Afghaanse Republiek, en waar verzoeker verschillende jaren verbleven heeft uit angst om terug te keren naar een Islamitisch Emiraat. Verzoeker haalt aan dat hij geen enkele leefervaring heeft onder een talibanbewind en hij niet in de mogelijkheid zou zijn zich voor te bereiden op de controles die hij zou moeten ondergaan. Zelfs als hij niet direct identificeerbaar zou zijn aan de luchthaven is er, volgens verzoeker, een risico dat hij negatieve aandacht van de taliban zal trekken en riskeert hij een onmenselijke en vernederende behandeling. Verzoeker stelt als laatste een aantal vragen vast die verwerende partij zou moeten stellen om het risico bij terugkeer gedegen in te kunnen schatten. Hij lijst dan ook een aantal stellingen op die volgens hem niet betwist worden en indien deze toch betwist zouden worden, ze een gedegen en goed onderbouwd antwoord moeten krijgen.

Hij gaat in op de landeninformatie die wijst op een risico. Hij verwijst naar een conferentie over Afghanistan van de Danish Refugee Council in november 2022 en een rapport van Asylos. Tevens gaat hij in op wetenschappelijk onderzoek inzake de persoonlijkheidsontwikkeling van adolescenten.

In een laatste subonderdeel wordt al het voorgaande toegepast op het profiel van verzoeker. Verzoeker stelt dat hij niet in staat zal zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen. Hij gaat vervolgens in op de veiligheidssituatie in Nangarhar en in Behsud, het district waaruit verzoeker afkomstig is. Hij gaat ook in op zijn leeftijd waarbij hij benadrukt dat hij bij zijn vertrek uit Afghanistan en bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming nog maar respectievelijk 15 en 16 jaar oud was. Verzoeker wijst er op dat als minderjarige het risico groter is dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in Afghanistan. Hij stelt dat hij Afghanistan reeds ruim twee jaar geleden heeft verlaten en reeds anderhalf jaar ononderbroken in Europa verblijft en dit op jonge leeftijd. Verzoeker komt ook uit een regio waar ISKP aanwezig zijn. Hij spreekt, naast Pashtou, ook Nederlands en Engels.

Verzoeker gaat in op zijn gewoontes in België. Hij gaat uitgebreid in op de door de commissaris-generaal geopperde “ernstige elementen” die wijzen op het tegendeel van verwestering. Hij plaats de gedane opmerkingen in context en bespreekt de diverse stukken die hij in dit verband bij zijn verzoekschrift neerlegt.

Hij beschrijft de evolutie in zijn persoonlijkheid en benadrukt dat de signaliseringsfiche dateert van twee maanden na zijn aankomst, waarbij de cel radicalisering heeft aangegeven dat het waarschijnlijk om een cultuurschok ging. Hij geeft aan dat er sindsdien geen nieuwe incidenten hebben plaatsgevonden. Verzoeker bespreekt hierbij verschillende stukken die hij heeft neergelegd waarin zijn gedrag in België wordt beschreven.

In een zevende onderdeel gaat verzoeker in op het talibanbestuur op zich en de implicaties voor Afghaanse burgers. Hij gaat in op de invoering door de taliban van de sharia, waarbij de handhaving hiervan wordt afgedwongen met lijfstraffen, executies, opsluiting, e.d. Verzoeker stelt vast dat de mensenrechtensituatie voor de machtsovername door de taliban al slecht was, maar dat de situatie volgens Afghanistan-expert Mr. R. Bennett na de machtsovername nog ernstig verslechterd is. Volgens verzoeker moet de vraag gesteld worden wat het nu concreet betekent om te moeten leven onder het huidige bewind van de taliban. Verzoeker probeert hier vervolgens een beeld van te schetsen aan de hand van verschillende Europese en internationale bronnen. Hij haalt aan dat het zelfs voor mensen die al zeer lange tijd leven in gebied waar de taliban aan de macht is en die niet naar Europa zijn gegaan, moeilijk is om zich aan de regels van de taliban te houden omdat de regelgeving van de taliban bijzonder vaag en onvoorspelbaar is. Er zijn ook regionale verschillen inzake de toepassing van de regelgeving van de taliban waardoor er ook gekeken moet worden naar de lokale toepassing van deze voorschriften volgens verzoeker. Op basis van de aangebrachte landeninformatie ziet het ernaar uit dat de taliban als overheid routineus en systematisch de niet-derogeerbare mensenrechten van de Afghaanse bevolking schendt, zo stelt verzoeker. Verzoeker geeft aan dat uit het EUAA rapport van januari 2022 blijkt dat de huidige interim regering volledig bestaat uit talibanleden, waarvan er al velen dienden in de talibanregering in de jaren 90. Verschillende leden van de huidige talibanregering staan op de sanctielijst van de VN Veiligheidsraad. Voorts werd ook het Haqqani netwerk opgenomen binnen de talibanregering, waarbij ze de minister van binnenlandse zaken leveren én de meest machtige fractie binnen de taliban vormen. Verzoeker stelt dat verwerende partij zich op correcte en actuele landeninformatie dient te baseren om zijn beslissing te nemen en dat hij hier niet aan heeft voldaan. Verzoeker gaat dan in op het risico op onmenselijke en vernederende behandeling en foltering in de zin van artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet en het feit dat dit risico nog verhoogd wordt door zijn verblijf in Europa.

In een achtste punt zet verzoeker de essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling uiteen. Verzoeker haalt aan dat er nog geen betrouwbare gevallen gekend zijn van afgewezen asielzoekers die terugkeren uit Europa naar Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban waardoor hij zijn vrees voor vervolging niet concreter kan maken dan te wijzen op het algemeen gekende risico, betrouwbare en talrijke landeninformatie, de zekerheid dat hij bij terugkeer aan controle zal worden onderworpen door de taliban op de luchthaven en aan de controleposten tussen de luchthaven en zijn 'huis' en het geweld dat bij dergelijke controles komt kijken. Volgens verzoeker worden de verschillende risicogroepen door verwerende partij door elkaar gehaald en niet correct afgebakend. Dit samen met het gebruik van gedateerde en onvolledige landeninformatie zorgt ervoor dat de asielinstanties geen duidelijk zicht bieden op de nood aan internationale bescherming voor verzoeker. Verzoeker heeft dan een aantal vragen opgesteld die volgens hem essentieel zijn om een correcte risico inschatting te kunnen maken.

In een onderdeel "C" stelt verzoeker vast dat er sprake is van een cumulatie van risicoprofielen. Verzoeker is één persoon, waarbij zich verschillende risicofactoren manifesteren. Hij wijst op een rapport van de Danish Refugee Council, wat gewag maakt van een vermenigvuldigingseffect.

In een onderdeel "D" wijst verzoeker zeer uitgebreid op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, die volgens hem het gevolg is van gedragingen van de taliban die de facto controle heeft over het grondgebied en op de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, alsook op zijn eigen individuele omstandigheden.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS. Verzoeker citeert en verwijst doorheen zijn verzoekschrift naar landeninformatie en voegt consulteerbare weblinks toe.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift, naast de bestreden beslissing en het bewijs inzake de rechtsbijstand, volgende stukken toe:

"3. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

4. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;

5. Attest van de Afghaanse Ambassade;

6. Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel;

7. Briefwisseling met DVZ over gebruik Laissez-Passer;

8. *Meldingsfiche Fedasil*
9. *Signalisatie Fedasil*
10. *Tiktok video verzoeker over 'martelaren' + schermopname hiervan.*
11. *Mail sociale assistent*
12. *Individueel begeleidingsplan OC Overijse*
13. *Individueel begeleidingsplan OC Lommel*
14. *Getuigenis voogd*
15. *Getuigenis assistent in het OC van Lommel*
16. *Rapport PROVIL Lommel*
17. *Brief betreffende verduidelijken melding Radicalisering J. B.*
18. *Verklaring Okan coördinator en vervolgschoolcoach*
19. *Adviesrapport_22-23_B. J.*
20. *Foto's etentje op school"*

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal heeft op 27 februari 2024, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota, die hij betreft op de beoordeling van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet, worden volgende rapporten genoemd:

- *EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022*
- *EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022*
- *EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022,*
- *EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020,*
- *EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022*
- *EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments van 4 november 2022*
- *EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023*
- *UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023*
- *EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023*
- *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023.*

3.2. Verzoeker maakt op 23 februari 2024, evenals ter terechtzitting, op 29 februari 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij bewijsstukken inzake zijn verblijf in België overmaakt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota, onder meer, naar zijn verwestering en de daaruit voortvloeiende vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban, die hem zullen beschouwen als een ongelovige.

5.1.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December

2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aankankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel

bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of*

individuals”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

5.1.3. *In casu* verklaarde verzoeker te zijn geboren op 31 maart 2006. Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 29 juli 2022, waaruit blijkt dat verzoeker een leeftijd heeft van 17,9 jaar, met een standaarddeviatie van 1,1 jaar. Er werd dan ook vastgesteld dat “*Op basis van de verschillende beeldvormende onderzoeken heeft de patiënt, met een redelijke wetenschappelijke zekerheid, een geschatte leeftijd van 17,9 jaar met een standaardafwijking van 1,1 jaar. De leeftijd van de patiënt is hoogstwaarschijnlijk < 18 jaar*”. Er wordt besloten dat verzoeker wordt beschouwd als jonger dan achttien jaar en dat hij een voogd toegewezen krijgt, die van rechtswege eindigt op 31 maart 2024 (zie AD, beslissing van de dienst Voogdij inzake de leeftijdsbepaling). Hieruit blijkt dat de Dienst Voogdij na de leeftijdsbepaling vastgehouden heeft aan de geboortedatum zoals verstrekt door verzoeker. Aldus blijkt dat verzoeker bij het verlaten van Afghanistan slechts 15 jaar was en bij het indienen van zijn beschermingsverzoek op 12 juli 2022 16 jaar oud was. Verzoeker heeft heden de leeftijd van bijna 18 jaar. Verzoeker verblijft sinds juli 2022 in België, dit is ondertussen al bijna twee jaar. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust “westerse” gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

5.1.4. Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat verzoeker bij aankomst verbleef in het opvangcentrum in Overijse. In een signaliseringsfiche van 8 november 2022, uitte de medewerkers van het centrum bezorgdheden omtrent verzoekers taalgebruik, zijn houding ten aanzien van vrouwelijke medewerkers en elementen van de Belgische cultuur. Eveneens werd melding gemaakt van de vaststelling dat verzoeker niet meer naar school wilde gaan, omdat hij het niet eens was met de lessen over vrijheid van meningsuiting en de islam, waarbij hij de leerkrachten opdroeg hierover te zwijgen. In de bestreden beslissing wordt deze

signaliseringsfiche – tezamen met verzoekers inhoud op sociale mediaplatformen, waar hij onder meer te zien is in Afghaanse traditionele kledij en teksten uit de Hadith citeert – aangewend, teneinde te stellen dat de verklaringen van zijn verzoeker en zijn voogd, dat verzoeker veel moeite doet om zijn plaats in de samenleving te vinden naar leraren en begeleiders toe en dat verzoeker meer en meer de normen en waarden tot hem neemt *“met een serieuze korrel zout”* moeten worden genomen. Er wordt aangegeven dat het niet aannemelijk is dat verzoekers gedrag in één jaar tijd dermate veranderd zou zijn. In de verweernota wordt dit standpunt nogmaals herhaald, waar wordt gesteld dat: *“Er wordt in gemotiveerd dat verzoekers uitspraken – waarmee hij klaarblijkelijk opviel te midden van andere Afghaanse bewoners van het opvangcentrum – geenszins uiting waren van iemand die openstond voor westerse normen en waarden en dat niet zomaar aangenomen kan worden dat hierin significante verandering zou zijn gekomen in de relatief korte periode sindsdien. In de bestreden beslissing wordt in dit verband dan ook gewezen op zijn sociale media met voornamelijk Afghaanse vrienden, en recente foto’s in traditionele Afghaanse kledij. Hoewel het filmpje op Tiktok inderdaad geenszins zonder meer betekent dat verzoeker niet verwesterd kan zijn is dit hoe dan ook geen een aanwijzing van verwestering. Verzoeker brengt geen informatie aan die de vaststellingen in de bestreden aangaande zijn beweerde verwestering kan weerleggen”*

5.1.5. Er dient aldus te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal zich in grote mate heeft gesteund op voormelde signaliseringsfiche, evenals verzoekers activiteiten op sociale media, teneinde te concluderen dat verzoeker geen risico op vervolging vanwege een (gepercipieerde) verwestering aannemelijk maakt. Niettegenstaande deze vaststelling, evenals de vaststelling dat de signaliseringsfiche dateert van tien maanden voor het persoonlijk onderhoud, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet werd geconfronteerd met deze elementen en aldus evenmin de mogelijkheid werd geboden om dienaangaande meer duiding te verschaffen. Wanneer verzoeker ter terechtzitting wordt gevraagd om meer context te schetsen bij de meldingen die werden gedaan, ontkent hij eerst dat deze zich hebben voorgedaan, waarbij hij vervolgens stelt dat hij de taal nog niet sprak, zodat de begeleiders hem misschien verkeerd begrepen hebben en dachten dat hij dergelijke uitspraken deed. Gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, is het niet mogelijk een ruimere context te bekomen.

5.1.6. De Raad ontwaart in de, door verzoeker bij verzoekschrift en aanvullende nota neergelegde, stukken niet te veronachtzamen indicaties dat verzoeker zich intussen mogelijks heeft opengesteld voor de Belgische samenleving en dat hij door maatschappelijke participatie werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener en adolescent. Er liggen getuigenissen voor van verzoekers voogd, die sinds februari 2023 werd aangesteld, waarbij wordt aangegeven dat verzoeker in de loop der maanden is uitgegroeid tot een fijne zelfbewuste jongvolwassene die het beste in zichzelf en de anderen probeert boven te halen; dat hij met een glimlach de begeleiders van het opvangcentrum helpt om te tolken; dat hij openstaat voor onze gebruiken en tradities en dat een losse omgang met vrouwen in een niet-schoolse omgeving intussen een normale zaak lijkt voor hem. Ook het verslag van het nieuwe opvangcentrum van Lommel maakt gewag van een evolutie, waarbij zij verzoeker meer en meer zien integreren op verscheidende domeinen en waarbij hij deelneemt aan activiteiten buiten het centrum, zijn sociale contacten verbreedt en een vriendin heeft. De verslagen van de leerkrachten van de school schetsen tevens een ijverige jongen, die zich inzet in de klas, andere klasgenoten helpt en veel interesse toont in de onderwerpen uit de lessen cultuurbeschouwing. In een schrijven van de vervolgschoolcoach wordt gesteld dat verzoeker actief meewerkt, beleefd is, een aanspreekpunt is voor andere leerlingen en een “snuffelstage” volgde in de richting winkelmedewerker in duaal leren, waarbij de leerkrachten zeer tevreden waren over verzoeker. Er wordt tevens een schrijven voorgelegd van de begeleiding in het opvangcentrum in Overijse, waar de signalering van mogelijke radicalisering werd gemaakt, waarbij wordt aangedrongen om alle observaties over heel het traject van verzoeker in acht te nemen en waarbij wordt benadrukt dat het enkel ging om een melding met twijfel, dat de cel radicalisering heeft aangegeven dat het waarschijnlijk ging om een cultuurschok en dat er naar weten van de begeleiding geen verdere incidenten zijn geweest.

5.1.7. Anderzijds blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier dat er zich in een verslag van het opvangcentrum van Lommel, waar verzoeker sinds september 2022, moeilijk verzoenbare informatie bevindt, die verder dient te worden uitgeklaard. Zo vermeldt verzoekers fiche twee notities op dezelfde datum, waar enerzijds wordt gesteld dat er zich geen problemen voordoen in dit opvangcentrum en dat verzoeker het daar goed stelt, doch anderzijds wordt gesteld *“integratie verloopt moeizaam is voorstander van de taliban regime geen vrije meningsuiting”*. Deze twee notities lijken op dezelfde datum te zijn gemaakt, door eenzelfde persoon. Ook de OKAN-rapporten van het schooljaar 2022-2023 lijken op sommige punten te conflicteren met elkaar. Waar in het rapport van “periode 2” wordt aangegeven dat verzoeker bij de lessen cultuurbeschouwing veel interesse toont in de onderwerpen, wordt in het meer recente rapport van “periode 3” gesteld *“Ik merk dat je erg principieel bent. Je hebt moeite met andere meningen/culturen/gebruiken en reageert hier soms verbaal-agressief op. Je bent wel telkens heel betrokken bij de les. Probeer je attitude/denkpatroon hierrond te veranderen”*. In het rapport van deze “periode 3” wordt ook aangehaald dat

verzoeker zijn kwaliteiten niet ten volle benut, dat de motivatie zoek is en dat verzoeker vaak afwezig is. In de conclusies van het rapport wordt aangegeven dat de leerkrachten vermoeden dat er meerdere factoren hebben meegespeeld in de resultaten. In dit verband, wijst de Raad erop dat verzoeker bij aanvullende nota ook stukken heeft overgemaakt, waaruit blijkt dat er sprake is van een aanmelding op eigen initiatief bij het Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers (CIBA). In het aanmeldingsformulier van CIBA wordt aangegeven dat er volgens het team sprake is van problemen op school, futloosheid, depressie en moeite met regels, waarbij de klachten begonnen na de negatieve beslissing van de commissaris-generaal. Verzoeker beschrijft zijn klachten als niet kunnen slapen, het snel bang worden, het hebben van nachtmerries, het gebrek aan een doel in het leven en afvallen. Ter terechtzitting stelt verzoeker dat hij het moeilijk heeft door het gemis van zijn familie en de negatieve beslissing, waarbij hij stelt het gevoel te hebben dat hij nergens bij hoort. Ook zijn voogd uit ter terechtzitting zijn bezorgdheid, waarbij hij aangeeft dat zijn pupil van nu niet meer dezelfde is als deze van zes maanden geleden en dat hij bijvoorbeeld reeds veel kilo's is afgevallen. Ter terechtzitting wordt verduidelijkt dat verzoeker vanaf maandag 4 maart 2024 naar CIBA zou gaan, voor een periode van drie maanden. Aldus is er sprake van een niet te veronachtzamen indicatie dat er in hoofde van verzoeker mogelijks sprake is van psychologische problemen, wat bijkomende moeilijkheden kan opleveren, om zich aan te passen en de nodige reflexen te hebben om het "spel" te spelen. Deze psychologische problematiek mist thans echter nog de benodigde omkadering en ruimere context, zodat omtrent verzoekers psychische toestand aldus nog onduidelijkheden bestaan, die verder moeten uitgeklaard worden.

5.1.8. Het bovenstaande in acht genomen, dient de Raad aldus vast te stellen dat er *in casu* sprake is van persoonlijke omstandigheden die een impact kunnen hebben op de beoordeling van de beschermingsnood van verzoeker, doch dat de in de huidige fase van de procedure voorliggende elementen de Raad onvoldoende toelaten om een compleet en correct beeld te krijgen deze omstandigheden, zodat het ook niet mogelijk is om een beoordeling te maken van het risico bij een terugkeer.

5.2. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

5.3. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 september 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES